

AUTE 99-13 DE 20 D'OCTUBRE DE 1999

INCIDENT D'EXECUCIÓ. Multes. PRESCRIPCIÓ. Normes més favorables als administrats. Interrupció de la prescripció. Càmput. NOTIFICACIONS. A familiar de l'interessat.

ANTECEDENTS DE FET

1r.- En data 27 d'abril de 1999, la representació de la Sra. Marta M.A. va formular incident d'execució a l'empara de l'article 110 de la Llei de la Jurisdicció administrativa i fiscal, en que demanava l'anul·lació de les mesures d'execució forçosa adoptades per la Secció Administrativa de la Batllia, per al cobrament de l'import corresponent a diverses multes que li havien estat imposades pel Comú d'Andorra la Vella com a conseqüència de la comissió d'unes infraccions de circulació.

2.- El Comú d'Andorra la Vella va oposar-se a l'incident mitjançant escrit presentat el 10 de maig de 1999, en que negava que s'hagués produït la prescripció de les sancions econòmiques que eren objecte d'execució forçosa i, en conseqüència, demanava que es declarés la procedència de les mesures adoptades per la Batllia.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Com a punt de partida per a la resolució de les qüestions que es plantegen en aquest incident, convé recordar que l'import de les sancions pecuniàries que imposa l'Administració als particulars constitueix un dret econòmic de les finances públiques, segons l'article 5 de la Llei de 19 de desembre de 1996, de manera que, en termes generals, prescriu als tres anys el dret d'exigir el seu pagament, d'acord amb l'article 7 de la pròpia llei. Aquests preceptes resulten igualment aplicables a les sancions imposades per les Administracions comunals, en els termes de les disposicions addicional 2^a i transitòria 1^a de la llei.

Encara que l'esmentada Llei general de les finances públiques no és d'aplicació als actes o procediments que es trobessin en curs de realització el dia de la seva entrada en vigor, llevat de les normes relatives a prescripció i sancions més favorables als administrats (disposició transitòria 2^a), aquest és precisament el cas, ja que ara, en cas d'interrupció de la prescripció, el deutor no perd el temps transcorregut abans de la interrupció (article 7.2), a diferència del que succeïa sota el règim de l'anterior llei de 2 de desembre de 1983 (article 7.3), aplicable supletòriament als ens locals. En conseqüència, s'ha de computar el transcurs del termini de prescripció d'acord amb la llei actualment vigent.

Segon.- D'altra banda, cal distingir entre la prescripció de la facultat d'imposar sancions pecuniàries i la del dret a exigir el pagament de la sanció o deute ja imposat, en els termes de l'article 7 de la Llei general de les finances públiques. La primera es computa des del dia en que es comet la infracció, mentre que el termini de la segona comença a comptar des de la data en que la resolució sancionadora es notifica a l'interessat.

Tercer.- En el cas que constitueix l'objecte d'aquest incident, les diverses resolucions sancionadores van ser notificades el 16 de juliol de 1996 al germà de la interessada, mentre que aquesta va ser requerida de pagament i va abonar el deute el 15 d'abril de 1999, abans del transcurs del termini de tres anys previst a l'article 7 de la Llei general de les finances públiques.

La part agent discuteix la validesa de la notificació abans esmentada en base a l'article 47 del Codi de l'Administració, que disposa que "la notificació s'ha de fer obligatòriament a les persones que resultin afectades en llurs drets o interessos per l'acte, o a llur representant". Tanmateix, cal tenir en compte que l'article 108 del mateix Codi només exigeix formalitzar la representació quan s'hagi de formular reclamacions, desistir d'instàncies i renunciar a drets en nom d'altri, mentre que per als actes o gestions de pur tràmit es presumirà la representació.

L'aplicació d'aquesta regla al supòsit que ara s'examina permet concloure que es plenament vàlida la notificació practicada a un familiar de l'interessat que es trobi en el seu domicili i que es faci càrrec de la notificació per tal de fer-la arribar al seu destinatari, com un supòsit de representació tàcita.

En conseqüència, s'ha de concloure que la sanció no havia prescrit en el moment de formular-se el requeriment de pagament a la interessada, per la qual cosa s'han de desestimar íntegrament les pretensions que articula l'actora en el marc d'aquest incident d'execució.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, acorda:

- Desestimar la demanda incidental formulada per la Sra. Marta M.A. i, en conseqüència, confirmar les mesures d'execució adoptades per la Batllia per al cobrament de les sancions imposades a la interessada que són objecte d'aquest procediment.

Aquest Aute és ferm i executiu.

En conseqüència, així ho acorden, manen i signen el Tribunal, en dono fe.

El Tribunal,

La Secretària,